

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 53. Prima S. Augustini Opera.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Nec plura ! subito omnis mentis dubitatio dissipata est. Sæculum IV.
A. C. 386.

Loco notato librum clausit, & vultu tranquillo quid legerit Aypio dicit; is textum voluit inspicere, & verba, quæ sequebantur, ostendit; *infirmum autem in fide assumite*; sibi ipsi hæc applicans. Intra limina redeuntes, felix nuntium ad S. Monicam deferunt, simulque summo gaudio perfundunt. Uno proposito Augustinus statuit nuptiis renuntiare, spes omnes hujus sæculi abjicere, & ante omnia Rhetoricæ scholam dimittere. Ut IX. Conf. c. 2. Ut vero abesset ostentatio, tres adhuc septimanas, nam totidem usque ad vacationes, quæ vindemiarum tempore concedi solebant, propositum suum palam facere distulit; nec deerat verosimile coram mundo obtentum, nam contracta illa æstate pectoris inflammatio munere se abdicare, aut saltem aliquo tempore lectiones interrumpere coegisset.

§. LIII.

Prima S. Augustini opera.

Ubi S. Augustinus liberum se a docendo onere vidit, in agros secessit, & locum, quem Cassiciacum dicebant, in domum amici, nomine Verecundi, civis Mediolanensis, & Grammaticæ Professoris. Illuc se Augustinus contulit cum Matre, Navigio fratre, filio Adeodato, Aly- VIII. Conf. c. 6. IX. c. 3. 4.

Sæculum IV. Alypio, & Nebridio, duobus juvenibus
A. C. 386. suis Discipulis Trygetio, & Licentio, quo-

rum ultimus Romaniani filius erat. In illo secessu primos libros scripsit, polite quidem, sed qui, ut ipse agnoscit, adhuc dum scholarum jactantiam redolent. Primus est contra Academicos, qui omnia obscura esse, & dubia affirmabant, nec

virum sapientem oportere, quidquam ut manifestum, & certum pronuntiare. Multi his argumentis persuasum sibi habebant, veritatem inveniri non posse. Ipse

S. Augustinus, in hunc errorem aliquando inductus, hunc Tractatum composuit in eum præcipue finem, ut illam opinionem destrueret. Liber secundus est de vita beata, consistens in colloquio, quo domesticam congregationem tanquam cibo spirituali die nativitatis suæ anniversaria decima tertia Nov. & duobus sequentibus diebus pascere voluit. Finis hujus libri est, demonstrare, vitam beatam in nullo alio, quam in perfecta Dei

cognitione reperiri posse. Tertius liber est Tractatus de Ordine, in quo hanc questionem ponit; an ordo Providentiæ di-

vinæ omnia, nempe bona, & mala comprehendat? sed advertens, hanc materiam supra captum eorum esse, quibus loquebatur, in explicando ordine scientiarum se continuit. Librum quartum

conficiunt soliloquia, in quibus S. Augustinus

Lib. I. Retr.

c. 1. III.

contr. Acad.

s. 20.

De be. vit.

n. 6. 1. Retr.

s. 2.

ibid. c. 3.

II. de ord. c. 8

stinus suo intellectui colloquitur, ac si di-
 stincta a se persona esset. In libro pri-
 mo indagat, qualem illum esse oporteat,
 qui acquirere sapientiam sperare possit?
 & in fine probat; omne id, quod revera
 est, immortale esse. In secundo de im-
 mortalitate animæ agit; sed opus imper-
 fectum reliquit. Hi sunt quatuor Tra-
 ctatus, quos S. Augustinus Cassiciaci in
 secessu suo, ad finem properante anno
 386. scripsit.

Tres primi libri sunt fructus doctissi-
 morum colloquiorum, quæ instituere cum
 amicis adsueverat, eaque notis mandari
 jubebat, ut, quæ memoria digna essent,
 conservarentur. Ex quibusdam circum-
 stantiis, quas narrat, apparet, quam libe-
 re, & hilariter conviverent. Tryge-
 tius, & Licentius, ætate cæteris mino-
 res litteris humanioribus ut antea vaca-
 bant, eisque Augustinus quotidie ante
 cœnam mediam partem libri ex Virgilio
 explicabat. Licentius pro sua in Poësin
 propensione versus concinnabat in Pyra-
 mi, & Thisbes fabulam, sed S. Augusti-
 nus leniter juvenem ab his nugis aver-
 tere satagebat. Favente cœlo, in prato
 sedentes fermocinabantur, aere pluvio
 in balneo includebantur. In istis collo-
 quiis non præcoci impetu alter alteri re-
 spondebat, sed sapius diu pensabant,
 quid respondendum esset, & si quid im-
 pr-

Sæculum IV.
 A. G. 386.

i. Ret. c. 4.

*i. cont. Acad.
 c. 1. n. 4.*

*S. Augustini
 opera.*

*I. de ord.
 c. 8. n. 26.*

*II. cont.
 Acad. c. 4.
 ibid. c. 3. III.
 c. 1. 1. de
 ord. c. 3. n. 3.*

Sæculum IV. prudenter affirmassent, bona fide retra-
A. C. 386. ctabant. Non ostentationis causa dispu-
 tabant, sed, quid verum esset, solide ad

I. cont. Acad. tigisset, ut Trygetius falleretur, nolebat,
c. 3. n. 8. 1. de ut quæ dixerat, scriberentur; Licentius
ord. c. 10. contra urgebat, ut notis traderentur, cui

S. Augustinus puerilem æmulationem
 exprobravit, atque Trygetio sua quoque
 ex parte alterius confusionem ridente,
 utrumque severe reprehendit, in finem
 subjungens, se hoc unum Minerval pro-
 docendi labore ab ipsis exposcere, ut
 virtutem amarent. S. Monica plerum-
 que colloquentibus aderat, quæcunque
 sublimia, si ad mores, vel Religionem spe-
 ctarent, haud difficulter intelligens. S.

I. de ord. c. 3. Augustinus mediam fere noctem summi
ibid. c. 8. c. 10 momenti veritates meditando infume-
n. 29. bat; mane in preces se dabat cum lacry-

IX. conf. c. 4. mis. Præcipue Psalmorum lectione mo-
 vebatur.

6. 5.

Finitis vacationibus, Mediolanensi-
 bus scripsit, ut alium sibi Eloquentiæ Pro-
 fessorem providerent. Ad S. Ambrosium
 quoque litteras dedit, quibus errores
 suos præteritos, & præsentem animæ sta-
 tum aperiebat, rogans, ut sibi indica-
 ret, quinam ex SS. Scripturis libri legen-
 di essent, ad Baptismum aspiranti utilis-
 simi? S. Ambrosius suasit, ut Prophetam
 Isaiam legeret; paruit S. Augustinus;
 sed,

sed, cum primam hujus Prophetæ lectio-
nem non intellexisset, ulterius legere di-
stulit, donec majorem in capiendo Stilo
Scripturæ experientiam sibi comparasset.

Ubi tempus advenit, quo nomen suum
cum aliis candidatis traderet, ad Baptif-
mum præparandis, ex agris Mediolanum
rediit, nempe appropinquante quadra-
gesima, anno 387. Tunc Tractatum
scripsit de immortalitate animæ, qui erat
quasi soliloquiorum complementum. Cir-
ca idem tempus scribere cœpit de arti-
bus liberalibus, nempe Grammatica, Dia-
lectica, Rhetorica, Geometria, Arith-
metica, & Philosophia. Tractatum de
Grammatica ad finem deduxit, sed eum
postea amisit. Sex libros composuit de
Musica, quos non nisi post annos duos ab-
solvit in Africa. Reliqua omnia, quæ
cœpit, imperfecta reliquit, nullumque a-
lium de artibus accepimus Tractatum,
quam opusculum de Musica; in his li-
bris S. Augustinus id sibi proposuerat, ut
amicorum suorum mentes ad Deum de-
duceret, qui ejusmodi artibus delecta-
bantur, atque gradatim a sensibilibus ad
spiritualia dirigeret, quod ex libro sexto
de Musica apparet. Quippe post con-
versionem suam omnes labores, & stu-
dia Deo dedicavit. Alipius quoque ad
gratiam Baptismi recipiendam sincera
humilitate præparabat animum; magna

Sæculum IV.
A. C. 386.

Ibid. c. 6.

Libri S. Au-
gustini.

I. Retr. c. 9.

c. 6.

c. 12.

IX. Conf. 4.

n. 7.

ibid. c. 6.

Sæculum IV. fortitudine corpus suum domans, & hyc-
A C. 387. mali tempore nudis pedibus incedens,
 in illa Italiae parte, quæ hominibus, ex
 Africa venientibus, frigida est.

§. LIV.

Tractatus S. Ambrosii de Mysteriis.

IX. Aug. Tandem S. Augustinus cum amico suo
Conf. c. 6. Alypio, & filio suo Adeodato, annum
Ambr. ep. 26 circiter decimum quintum agente, a S.
n. 15. Ambrosio baptizatus est. Id factum in
 Vigilia Paschæ, quæ festivitas hoc an-
 no 387. in septimum diem Calendas Maji,
 id est, vigesimam quintam Aprilis inci-
 debat; nam ita S. Ambrosius, quem E-
 piscopi Provinciæ Æmiliæ consuluerant,
 definiverat. Hac occasione S. Ambro-
 sius creditur Neo-baptizatis præcepta
 inscripsisse, nempe librum de Mysteriis,
Amb. de aut de iis, qui ad illa initiati sunt. Jam
Myst. antea tempore quadragesimæ institutio-
 nes morales scripserat, quas quotidie in
 vitam Patriarcharum, & librum Prover-
 biorum componebat. Inde dispicimus,
Triod. tunc Mediolani librum Genesin, & Pro-
Græc. verbia Salomonis fuisse prælecta, quod
 hodieque apud Græcos in officio noctur-
 no fieri assolet. Ex his in Genesin ser-
 monibus diversa S. Ambrosii opera or-
 tum sumpsere; nempe Exameron, & li-
 bri sequentes, præsertim libri Abraham,
vid. admo- Isaac, Jacob, & Joseph, qui verosimiliter
nit. in lib. de Joseph.
 hoc